

K? 210

2661

כָּמֹרְקָדֶשׁ

ל' בדצמבר 1952

10/7/22

דביבי רותגד העברית

(לידם התייעזות אוניברסיטת קמברידג' על
כך נסראל ב- 1.10.1962)

בגעריה שעוזלמה לביידער האיתה: וווע על אַפְּרָאַלְּ לְעֹזֶר כְּפָרָאַל עַל גַּזְר
על האונדרעות הפלארע אין סביכת, אויך יא אונדרות שלא פער עליינט. זיין על צי
כלווע זיין אונדרעות אלו פון לשינזון זייןיסט בזאַלְּן, ווועת פון פון לאַזְעַז

היעדרות ארכ'יה להיות סבוכה לאירועים אחדות: 1) חזקם של
האנטישמיות גזירות העבריהם. 2) עידוד החלוץ בטופל בעוצמם (ב-
המודדות כשל לפל מושבצת על חותם המוחון אקייבא' בטיז'נץ' הנוכח של
הפט"ג. 4) טירוף בילויי התקשרות אליהם, עיקר בזק'ה שמי'ה מחד'ת
ונפקה בזק'ה לכל דבר.

לזרוך המועלות יט להזק את הכלים הקיימים, ולהוציאם בלאם חדש.
כלים קיימים פירשו שידותה החקרי, قول "עדאל ערביה", ועודות טביהה
צאייזירות דיפלומטיות של "אראל", כלים זווטם פירשו פלוחות פיזיולוגיות בכליהם
הקיים פירשו, מארן נון איזטמא גפערד חוץ שידרכו וידרכך את האועלות לפניהם.
דריכוזה פונן, ועודעיה זווטם.

ה. שערן הזכיר כמה רעיונות נוספים על מלחמת צבאות. לדעתו אין מחלוקת זו יופעת אף עתה אך סדרתם הפלונית. לאחר הפלחה שלם אמר, וה' נזננו נשלט אל שלם. אבל מטעם ברור כי צבאים לא יוכלו גבור כבירות להתרשם נספוח בעבדין חזון. מאידך נזכר דוחמיס אortho הנטורוני לקרים צבאות. ופנידן נשען זו:

2446/7

לעקרם אחריו הופיעו ולו כל מאנצ'יזו למאכ'יס א'תאזרן. סטוננוויל מודעהם וועשיילות שלזון זיך'ן לא' יות בכו'ן. כל', שבשעת הצורך נפאל יה'יא לחפשו אל אולס וווערין שיתחיה ערד' גראעלטס, כי'ן אם הפליך' ייח'ה צב'יך' ובאי'ן אם נטהחנה אחר.

ש. ד' ג'ג'ו ציון כי התקופה היא רבת עזוזים וזרפים, וכי רצון קדוצה שלילך, מידת הרצון עליה על סדרת היכולת וגבורת עזוזים חרשים, התפתחות מי-זאת בוגרת הנדרשת בכוונהות של הבינו ארכך. כדי לאבחן את המתרחש, עלינו לחזור ולראם. החידרה שלבו עד כה היא טחנית ופזצתם. יש ארכך להרבות במציאות, אם לא תצא ממנה תעלת מידית. כדי לשונם והוא הצע אל זו-סיה בין הרשים ורקם ביביך. המפקיד האמדי צרי לארכע דין עני סני סלום ומלומן - ולשונו לאשנת אוירה של הפוגה ולרימוי המתיחות. יש להרבות במצרים אל רעים נבודה חרשים ושיטות חרשות, ולהזעיה סבכודה על בסיסו התרבות שתקדול. יש לחתוך ביצירות טכניות בחוץ, שמששנה לנו גם פגש עם ארבים (לודגיאן סיסצדרט "ה-תיכוניות"). אין כל הכרה שבחיה גורם עופר כן אז. יש לנו אפלדות השעה, אם צרע לאחדך דבר ברור בשעות מברכת של המערב. אך לשם כך צרי שיחיה לנו מה לאחידם ביחס לכון מדיניותם, ואפשר לעשות זאת בדרך של ג'טרא רהיעית.

הנ"ל העיר, כי פעולות מצע מתחילה זה שנדיהם. כיוון יש צורך לחוץ לארכipel המיקוף ולהגביד האיסתטיווות. אולי לפניו המכ אדריך שיתה בזרד לנו יעד הדרינגיון שלנו לאירועה הדרונת: פידזון המתיחות או לאן אדריך לאירוע בזרד, כי אם אדריכליות שלנו חייה לחטא חזבונות כרי' לתקין מה שלא השגנו בטלחות, אין זו אדריכלית של שלום אלא שמיירת הטע ולא החולשתו, הפרעה לבוגרנו שלום ולא עיזוזם. אדריכליות של הפטה הטע ורוצעל, כי ככל תכובנה שלנו יוכנס שיקול דעת אם יש לדקרו נס ונס אין ח'א ברוחם שלום על אף היוזמה חשובה לדחיפות סכנתה מקומית, הדבר השוכן כי כה, ואחר מאין התגבורת תזרע רק ביציבוד ובין אדריכלית הערבניות ולא קסורה גם עם גודליהם טבריעם בעולם, הנטען דיטם בראישות עצבית לביל גע, זו האידן שבועה על גע, מאיזוז זה. עלינו לדאות סוף דבר מהילו זלפקול כל פערלה פרاش כדי להפוך מחראות כמגדלים שלחן. אשר לפילוזי הצעית הערבית: עלינו לנתחין כי תפסיטם קדרי טה ומיין אדריכליות לאורדר ימיט. מזון לומן זוכל לשוט פהו כדי לזרע פירוד ולחשק כוונות בדליך, אך יש להזיהר עזבונו שלשנות דטמיוניות שוו. כדרון תעמולתו אין בברוח לבוגר ?וגר משיקזרו דשרי דם, קשרי דם ודריכות פרהבית. בחודשות הערבית יבריעו גורמי הפירוד ומהנדשות הנעוצים בח'י הערבית. מתהילן לערמת שלום הוא איסי ומפטוש (בז) גזטן עלינו להיות בכוננות מטהה לדיוק סימואליות מטבחה, הוואיל ולא גאנן על סיוף מכונותינו. אולם דבר אחר ח'א ייזום סימואליות טלהותיות (). עלינו לאجلות המכיה ווארך רוח, לא להתייחס אל הנטה לא חוץ עד מארה. מתהילן איט' זה אדריך להיות מלודות פעליות בלתי מוסר. השוב לנו, כי עתה יש גאנרייט מסטר שבעם הרשונת הפטה את אדריכל פנדון בראש גלווי. על כן יש יותר מטור קורם ניבור רשות טרכזית לשיחות ורטאג'. אדריך לייל את המכחים שלנו ולתרחיבם יחו על כן: יתכן שתדריך לאלום חי' שיטה על העיטה העולה לפצ'י גווע, ויזידת רער'ם על האדריכל עקי'פיט וחלקיזם. בפרק זה מצטרך לבורא נזינות של שוכת הצעה לאן האידיון חמיווחדרת. **+**

א' ב' א' ב' הדרישת דראשיה דבריהם, כי אין הוא יכול לא לסתל את הכתובת
שנארה"ג. עשויה לטעות גוררת שיטפה או צייכת הפסנאות. ואולם הוא רזען צדריך
לטביה הצעה זו. אם אחריו הבהירו יאלה "עד הי' צורה כבוד טאל", כאשר הטלתו
הדרישת דראש זדמנות לא לעודifyי האיזור שלו. מהנטזרה הנמר'ת' קדימה
כיזורו גם על הכתובון הדר של אריה"ג מוצעה התיכון. (ט' י' לתוך שאלת' קדימה

מכה מושגארך צורכת את כשרה עד גיומת הצל. קיימן אקלם חם, שעודכניים עלילים לארכן לתה, כדי שמיירכו לאזרולם שלא להעלות את ביערות צפון-אפריקה צפויים. י"ש

הולד' ג'יזה האנרכ'קאי'ה סבורה עתה כי' הידוק הקשיים כי' ישראל וערב יהיה-
הילן איט' פד' ג'יזה זו יס' סבר ותפסר. השדר הוא, שאין לו חזים עליינו לרי'-
תידי'ם. תפסר, שאון לוץ בזה על הערב'ם.

עקבו על מילון מדיניות המדיניות הוא, כי היזמות העיקרית צד' כה לה'ות בחלהן אל אגדים היידיים. ואילו אריה'ם מושט סיווע דק ותרי' שיזולדק השכיב הרשון על פצע. מזבידים לנו שב' היה בעדי'ו פשילומין.

גדען האחדון הורבש במלחמות וזרעיה התייחסות אל פרידריך ערבי בוגרדר וטטייה
בראיטן ערך הפרסום של הליגת בלבד. נזעודה ממנה, כי יתכן וגורטן הפלירוד
בעולם העממי שווילם כבגד זורט זאייחוד. מכל מקום לא דצון לבדל מה גורטן
הפלירוד נטע המכונה בדורותו. בן ברוך לאפריקאים, כי גם שביתת הרים והר
לא נבע מחלעת פשותה של הליגת, אלא אף תאיינטרא על מגדים ומיזמות העטאות
והגדירות (שביתת הרים נועד להסיק, כי אם נשכעה את מגדים שלום אלה כראוי
לה, "כולת לחול המדרשות").

גארהַתְ ג' שלא ככבר יתגילה, סב' אי' דחובון אפערות פתקרא ד'ן מאדים וישראל' ב' בול להפוך לנט' שיפעד הירח עם בריטניה. סב' עט', כ' אגד'ם תבז'ן בקרוב בעדרת אורה' ג'. סב'ן דלאס' לחלה מושב'ה, כ' א' אגד' ביז'ה מוט'קאי'ת זמור'ת לחכ'ות עד שאנאנ'ם 'תדר'קו על הדלת. א' יר'צ'ר לאט, כ' הי'עדר הסדר עם אונ'ליה רעם ישראל' ספ'יע' לאז'ענות בלתי מוט'יקית.

האם עליזו לעורר עוזה כלכלית לאזרטט ותפקידו: עוזה אזרטט כבד ציינה. האם עליזו ללחוץ כי העוזרת תמיין מומנה חתמי אזרטט או זכייה? בזאת, ב) מחדו סכליים עוזה כלכלית כלל-תנאי אזרטט, ועם זאת אין מושג אזרטט שעניינו את ישתחבה.

העדרם משליך למדיניות אידאולוגית נטולת. אין בנסיבות פיתרון בעידות החקיקות. מהיאו של יסודות מדיניים בסודיותם יתיה שבדל מכך כל כוונתו האגדית-ישראליים של שדי שלבי.

במיוחד דבריו סך אבא אבן אמר ידיו על התוצאות לריבוי הטעמים ולאחריותם
הסועלת, שמדובר לישיבת ע"י שליחות.

ה' ג'ב עמד בקדשו על תאוותיו השונות בתבליהם שבין המדיניות הלאומית אל זו
והתמודעה הלאומית העדכנית. אכו' מורתיהם לסתתונו פערלה לאחדם עם העולם החיצוני,
ואילו העדכנים שומאים להתבדלות. נגיב, לטסל, ייבחן, ייבחן בכך אם וזה שפוך את הכוון
הידיעות של התרבות העברית. עד עתה אין דבר בודר.

221. גראטס גראטס, כי מטהריכות הערבויות עללו מיטוטים אכזריים וכי עלינו כל מיטה ערבית לחוד, באחר פיחת חילוקי' תדיעות אלה עטף אם כל אחדינה שוגה היא. יט לאחד לאלו אם אוthon המידות אשר מטר להציג שלום איתן. תנדבותינו על מעשי התדרות ותתפארות גאייהן הגדיל חייבות להיזת תקיפות. חולשה מגדנו לא תקדם לקראות שלום אם בעלבים.

כגונם של התח"ע אוצרה דיבר רהט^ט: גם פגינו לשלוט בז'. דיבור על אלה
אינו חביב טציגו. מבחן אם אבר רוגאיו שלו או לא, פגנו בתרבנה על רצח
ושוד. תגובת זו חייכת להיות חריפה, הוואיל ואחרת ירבת הרצח וידחיק שלו, עם
זאת עליינו לזכור כי יש סיגרים לרגלנו בשלותם על הערבים. זה אחר אחד לאינטלקט
חיווניים שלצ', אך לא בראשון וקדב-הכל. דבר וראזותם כרעת חפץ את צרכי
ישראל, בין אם מדובר יביה לסתות יחסית עם העربים ובין אם לא. הדברה השמי כדי--
ונגדו הוא תדרות אסרי-הנפקה ויחסיתו אחוריו (זסידון אמריקה, הוואיל ויחוזים אלה חיים
בז'). אבדך אשלייש -- שלום עם הערבי. זהו תחולם של העד-טירות. אך עזיבת
היאומי שלבו מסובלים טעהו הטעניים, עזיבתם על שלום עם הערבים. אשר לזרע
בגדע ונחשיה, דרשו לדבר כל' כל דבר עם קורחת המשגש וההערבה על הנזעמת
כיהם בעולם הארץ. תהיה הגיון הפלורופית שלצ' זי או אחרת, * לא עשות בעולם
של עמי. אך לכאורה אין לאגד אגדות קידודיטים, כאשר אין אף חייט בעולם
מוות. קודם היה זה עבדאללה וחיו סיכרים אותו. לא הותיי עזרו. עמשו זו מצרים,
אחר עם הצלקות בעדאללה אין סיכוי לאלו קרויב עם תירדדים ובראים סיכרים
יותר טובים עם אגדים (אם עדותם שאלה של שלוחה או שלום עם הירדן -- אף גוד של-
ז', כ' לבוד או מכבץ). אם אגדים אין לנו כיודים. צדין איפוא להתרבע עלייה.
בין אם יש גחוון שיבא זה שתו ובין אם לאין.

עמ"ה אמר דברי מיום. הוא עוד שוכן על כף כי אם צורך מהכחות גורם
כזה של שיקול דעת נשען עליו מוחכני שעה מבחן: אין ישמע הרבר על הערבים
אשר לשלוט העד-טירות, אין לבוד סמירות. יש לבוד כי בפייה שהיחסים עם
ירדן יהיו מוחחים יותר, קאנדו האידיוטים עם אגדים. לא נוכל לנבוע בכמיש
הגדודים פאלתו בז'ם שטח אידיין שטח וגאנז הרכז על ים חול. בז'ם
דבריו והבטחה תפ"ת להרחיבת הכלים ולהרחיבם מצעים נומשים.